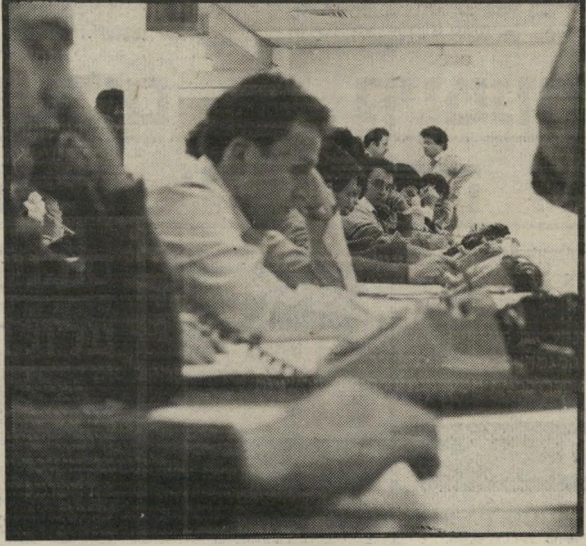

המשקיעים הקטנים חוזרים בזירות?

אולס'המיסחר בבורסה לקראת גאות חדשה?

הנכסיות והנתמכות: אלקטרה, דלק, הסנה, כלל-מחשבים, שופרסל, אזורים, דרוקר, דרעד, גב'ים, הכשרת הישוב, נכסי הדרים, קונסאופת, מיפעלי-נייר, אי-די-בי פיתוח, אלרון, חברה לישראל 5, דיסקונט-השקעות, בל"ל השקעות, כלל-השקעות 10, כלל תעשיות, פמה.

אני מבקש לומר משהו על "הבינלאומי", סי-בי"ו ו-דנות. יש להן כל התכונות הטובות הויז' מאחת: הן אינן מוזסותות. ובכך גם הסיכוי. מי שמוכן להסתכן מעט, ייכנס מעט. עיסקי בנקאות עדיין טובים יותר מעיסקי נפט. אבל ההיגיון בעניינים אלה לא תמיד עומד בתור הנכון. השמועות — כן.

היום יום הראשון. קשה לכתוב על מה שיתרחש בבורסה עד סוף השבוע. אבל, מה שיכולות המחלקות לניירות-ערך של הבנקים לעשות, יכול גם אני. שאלת-היסוד היא, אם מה שקרה בבורסה ביום החמישי שעבר הוא מיפנה, או כלשון מקורבי הבורסה "תיקון טכני". ההבדל בין השניים הוא כמו ההבדל בין בורסה... טובה... ובין בורסה גוססת. כמו עד לאחרונה.

כולם מעוניינים בבורסה טובה, יציבה, כמו, נאמר, לפני שנה. כל הגורמים הפועלים בבורסה תולים תיקוות במשקיעים הקטנים שיחזרו לבורסה.

הם, המשקיעים הקטנים, חייבים להיות משוכנעים שכדאי להם לחזור. כדאי להם לחזור, אם האוצר לא יוציא ארנבים חדשים מכיסו הריק, ויטיל שוב מהומה של אי-ודאות בשוק.

בינתיים, עד שהדברים יהיו ברורים לגמרי, אני מציטת לחזור לשוק בזירות. כן, אני יודע, זו לא חוכמה גדולה. כל יועץ יגיד לכם אותו הדבר. וזה גם מה שעושים החוזרים הפנימיים של הבנקים. אם כולם מתנבאים בסיגנון אחד, יש כזה משהו.

ראשית חוכמה, נחזור לעצתו המפורסמת של רוטשילד הוקן, שעשה את עיקר כספו בעיסקי ממון. קונים בעליה, מוכרים בירידה. את ההפרש בין השניים חוזרים ומשקיעים שוב בעליה.

אין קיצורי-דרך, צריך לעקוב אחרי המתרחש בבורסה. אתם רוצים ללכת על בטוח, אין דבר כזה, הויז' כמובן מהמניות הבנקאיות. אבל לא לזה אתם מתכוונים. בסוגריים: קצב עליית שערי הבנקאיות יגדל בשבועות הקרובים, כדי לעצור את המעבר מהן אל המניות "החופשיות". גם את זה צריך לקחת בחשבון.

לא ללכת על כל הקופה. תשאירו משהו במט"ח. גם זה יעלה בקצב המרד ואסילו יותר, למרות ההכחשות של מנכ"ל האוצר ומנכ"ל. מי שהצליח בימים האחרונים לעשות 30% ואולי יותר, ימכור חלק ויעבור למניות יותר כבדות. כולל אלה הקרויות נכסיות ואלה שמרכיב הייצוא בהן גבוה.

למען אלה שמתקשים, וכשרות יוצא מן הכלל, הנה שוב רשימה שלמניות נתמכות, נכסיות, "מייצאות" שההשקעה בהן מהווה סיכון נמוך-יחסית. יחסית, אני מתכוון לכל מיני אתא ג' ישפרו וספנות והספקה. "המייצאות": אלרון, אלביט, זיקה, יס-המלח. ספקטרוניקס 5, עיט, עליה, מקט 0.5, פולגת 0.4, קינג, שלרינה.

משל:

הכל כמו שהיה

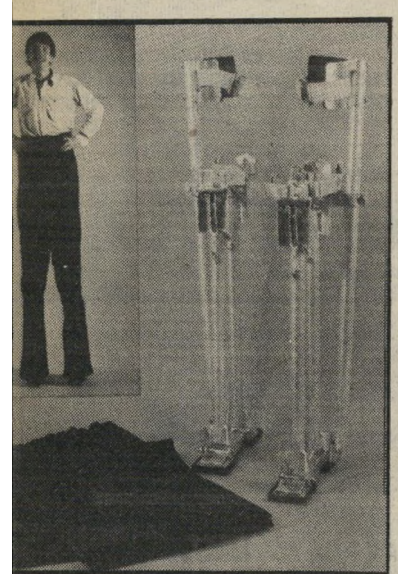
בשבוע שעבר, למחרת הפיחות, ביום החמישי בנוקר צילצל אלי הכתב החרוץ של קול ישראל משה נסטלכאום, המכסה את ההסדרות, ואמר לי: "בוא הנה, שמעתי שאתה הולך לכתוב על משל (ירוחם משל, מזכיר ההסדרות). באיזה עניין שאני קשור בו. אז תרע שהיחסים בינינו טובים, וגם היחסים של משל עם ממלא-המקום הקבוע שלו, ישראל קיסר, טובים."

אמרתי לו שעליו טובות לא כדאי לכתוב אבל אם מה שמספרים נכון, אז משל ימשיך

מזכ"ל משל פס-קול תמיו

לכהן עד סוף הקדנציה לפחות, ואולי גם אחריו חויז' מזה, מספרים שקבעת עם משל ראיון כה לקבל תגובה על הפיחות של אתמול, וכשבאו לבית הוועד-הפועל, אמרו לך שהוא איננו. לא האמנת, נכנסת לחדרו ומצאת אותו. ראינו אותו. שאלת בדיוק את אותן השאלות שהצגנו לו לפני חודש, חודשיים, שלושה וארבע חודשים. קיבלת תשובות, באולפן, לקראת השידור, החליפו את פס-הקול בטעות בראיו עם משל מלפני שלושה חודשים, ואף אחד לא הרגיש שפס-הקול הוחלף. גם לא המאזינים. השאלות היו טובות מאוד, כך גם התשובות והברל היחיד היה התאריך. אותו שכחו לסמ

קביים מהלכות מגיע לכל פינה

בשנה, כל שנה במשך חמש שנים, יחסוך בדיוק את מחירו של הקברגל, ועוד יוכל להבחיל או השכנים בפורים. בערב-פסח יוכל להציע להן לצבוע את התיקרה במחצית מהמחיר המקובל בשוק.

קברגל לסיוד תיקרות

הנה עוד כמה המצאות יעילות, שכרגיל אפשר לרכוש בעיקר באמצעות הדואר, בכלובו הניוירוקי המפורסם, שיש טוענים שאני הוא שעשית אותן למפורסם בין הישראלים המבלים חופשה בניירורק. אחד מאלה התלונן לאחרונה באוזני, שלא כל מה שאני כותב עליו אפשר למצוא שם.

אמרתי לו, מה שאני כותב עליו יש בקטלוג שהם מפצים. חויז' מזה, תלונות שיגיש למבקר העירייה (של נירורק).

לעזאזל, לא די שאני נותן לו מידע חיוני חינם, ופעם אחת לפחות הצלתי אותו מהטרוניות של הרודה שלו — יש לו טענות. מי שרוצה לסייד את התיקרה ללא מאמץ יתר — יש עצה ותחבולה. משהו לא נורמאלי, במחיר של כלום לעומת התענוג והשימושים הרבים.

שמעתם פעם על קביים רגליות, או רגליים קביות? בקיצור, משהו שהוא צירף של השניים: גם קביים, גם רגליים, שמהלכים — או אם תרצו, מהלכות — כביטחון בגובה של 60" עד 90 סנטימטרים מעל הריצפה, כשהגובה ניתן לשינוי בהתאם לגובה התיקרה והאישי הרתום לקביי-הרגליים. מתאים גם לעקריות-בית הנמני עות מלטפס על סולמות, מטעמים שונים, הקברגל מאפשר הליכה חופשית: הידיים חופשיות לעשיית מלאכת הסיוד, הניקוי הקייר צוף וכל היתר. ההליכה היא טבעית לגמרי. הקברגל עשוי מאלומיניום, ויכול לשאת מישקל של עד 105 קילוגרם. מצויד בסוליות גומי וחגורות מניילון ועוד כל מיני פיצ'ווקעס, שמחזיקות את הרגל ביציבות מירבית (לדברי הקטלוג). יש אישור של מכביאש ומכוון התקנים (בתקומי-שנה של סולמות רמויי רגליים).

כל הסולם, המתנועע על רגלי-אלומיניום, עולה בסך הכל 200 דולר. המישקל — 10 קילוגרם. מי שצובע את תיקרת ביתו פעמיים

ועכשיו: תקציב נוסף

שר-האוצר בהסכמתם של כל אותם הנחפזים לצאת משיבות מיוחדות של מליאת-הממשלה וועדת-השרים לענייני-כלכלה, להצדיר על התנגדותם למיסים שיבואו, לייצג אותנו נאמנה.

מי שסבור שיקצו בתקציב, באמת יקצו, טועה. בעוד חודשיים, אולי שלושה חודשים, יוגש לכנסת תקציב נוסף, שאתו יכין — כן נחשתם — יעקב גדיש, הממונה על התקציבים. גם הוא בעד קיצוצים בתקציב. הוא אפילו מציע כמה, למה, איפה ומתי. מה שיותר חמור — שהוא מתכוון לכך באמת.

לעומת זה, קשה לדעת למה בדיוק מתכוון מנכ"ל האוצר, השרופסור עזרא סדן. הבישרון לומר דבר והיפוכו בשני מי-ששמים צמודים, ולטעון יותר מאזר חר שכל מי-ששט בסני עצמו הוצא מהקשרו, ולא לזה הוא התכוון, כישרון זה הוא נחלתו הבלעדית. וגם כאשר יעץ לנו ערב הפיחות שלא לקנות דולארים, שמא נתאכזב, הוא התכוון שנתאכזב לטובה. צריך להבין את ההקשר.

כיום השישי שעבר פנה אלי, "משלם מיסים מצוי" ושאל אותי: "תגיד, מה הם יעשו בכסף שהם מקצצים?" אתה רוצה לדעת את האמת? השבתי בשאלה. "בטח", הוא אמר. הם (הממשלה) ימחזרו אותו, אמרתי לו.

חודש אוגוסט השנה יירשם, ככל הנראה, כחודשי-שיא בהאצת האינפלציה. עכשיו, אחרי שהואץ הפיחות, מוטלים מיסים חדשים, והאוצר מרפס יותר כסף מאי-פעם בעבר, כדי לגשר על פני הוצאות הממשלה הגדולות וההכנסות שטרם גדלו. עכשיו יגיע שיעור האינפלציה לחצי אחוז ליום, כולל חגים ושבתות וחרושים בני 31 יום.

עדיין יהיה כדאי להחזיק במט"ח, מט"ח עדיין, ולהמיר כל שבוע חלק מן המשכורת. עדיין יהיה כדאי להפקוד חצי משכורת בפקידון קצרי-מועד בשקלים, בתחילת החודש לשבועיים, כדי להקטין את ההפסד היומי מחצי אחוז לרבע אחוז.

מי מייצג את משל-המיסים בממשלה? שר-האוצר, יורם ארידור; עובדה, הוא מעלה את שיעורי המיסים הקיימים ומציע מיסים חדשים. במיוחד לבעלי-היכולת. הוא יוצר מה שהכלכל-נים נוהגים לכנות, "חלוקה מחדש של ההכנסות למי שיש מעט, יהיה מעט פחות ולמי שיש הרבה, גם לו יהיה מעט פחות. עד לאחרונה היתה החלוקה מעט שונה: המדינה היתה עניה, האורחים בעלי-יכולת, את הגירעון או הפער שבין עושרם של אזרחי המדינה ועוניה של

מנכ"ל סדן אכזבה לטובה

הממשלה "כיסו" משל-המיסים בחתנדבות — עם ישראל וממשלת ארצות-הברית. שני האזרחים, גם לפי סדר תרומתם לקופת המדינה, מתקשים להגדיל את מיכסת-המיסים. נשארנו אנחנו וננו רואג שר-האוצר.

מי שסבור שהגענו לקצה גבול היכולת בתשלום-מיסים, טועה. המיסים, ההיטלים, מילואות-החובה שיבואו עלינו לטובה לקראת ראשי-השנה ואחריו, יהיו עדות חיה ליכולת של